

عنوان مقاله:

مدیریت مزرعه در نظام تشکیلاتی و مدیریتی

محل انتشار:

کنگره ملی بهره وری ایران (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عباس زارع

خلاصه مقاله:

کشاورزی به عنوان محور توسعه اقتصادی کشور، جایگاه ویژه ای دارد و توسعه آن بخصوص با نگرش پایداری نظام کشاورزی مورد نظر مسئولان است. توسعه کشاورزی به عواملی نظیر: بهره گیران روشن و آگاه، مروجان و عاملان آموزش دیده، نهادهای علمی و تکنولوژیکی، ساختار و تشکیلات سازمانی مسئول، تخصیص منابع، برنامه ریزی علمی، مشارکت بخش تحقیق و توسعه، حضور فعال و مشارکت مردم، تعهد همکاری بین بهره گیران، تعهدکاری و انضباط بین کارکنان، و در نهایت ارتباط و بهم پیوستگی عوامل یاده شده بستگی دارد. در یک تقسیم بندی کلی، موانع توسعه کشاورزی ایران را می توان به سه گروه ساختاری برنامه ریزی، سیاست گذاری و بازاریابی تقسیم کرد. در بعد برنامه ریزی دولت با مشکلات گوناگونی در بخش کشاورزی روبرو بوده است. نخستین مشکل مربوط به طبیعت برنامه ریزی است که نوعی برنامه ریزی از بالا به پایین بود و اغلب به دست کسانی انجام می گرفت که از واقعیت های کشاورزی ایران تصویر درستی نداشتند. مشارکت نکردن کشاورزان در برنامه ریزی و نبودن نهادهایی که کشاورزان بتوانند خواسته ها و دیدگاه های خود را به تصمیم گیران منتقل کنند، یکی از نقاط ضعف عمده برنامه ریزی توسعه کشاورزی ایران به شمار می رود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/420836>

